

[Arbejdsministeren.]

mæssige funktion, herunder ikke mindst en aktiv medvirken til sikring af beskæftigelsen i de enkelte områder, hvor arbejdsformidlingen og arbejdsmarkedsnævnene har den meget vigtige opgave at sikre såvel koordineringen af den samlede indsats, ikke mindst den beskæftigelsesmæssige indsats, som et fornuftigt samspil, som der jo også gerne skulle være tale om i de enkelte områder af landet.

Jeg kan i øvrigt henvise til det forslag, som vi skal drøfte senere i dag, der jo bl. a. går ud på at styrke arbejdsmarkedsnævnene, netop med henblik på løsningen af disse opgaver.

I denne sammenhæng vil jeg gerne minde om, at jeg fremdrog et speicelt forhold under drøftelsen i folketinget i februar sidste år, nemlig det forhold, at der i et ikke ringe omfang sker arbejdsanvisning fra de lokale arbejdsløsheds-kasser eller fagforeningskontorer, bl. a. fordi et stort antal arbejdsgivere ringer op og spørger efter arbejdskraft. Det kan være bestemte personer, som de tidligere har beskæftiget, og som de eventuelt ønsker at genansætte. Det kan også være andre personer, det drejer sig om, måske til et specielt stykke arbejde.

Jeg rejste det spørgsmål, om det ikke ville være rimeligt at overveje en legalisering af denne form for arbejdsformidling, som — altså som forholdene er i øjeblikket — strengt taget formelt strider mod loven. Arbejdsministeriet har i maj sidste år udtalt sig herom i form af et svar på et spørgsmål fra folketingets arbejdsmarkedsudvalg. Man pegede bl. a. på muligheden af en udvalgsbehandling til belysning af, hvordan man inden for den nuværende lovgivnings rammer skal trække grænsen mellem lovlig information om ledige stillinger og ulovlig anvisningsvirksomhed. Man vil kunne få en oversigt over de forskellige administrative komplikationer, herunder i forbindelse med kontrollen, og man vil endelig kunne belyse, hvorvidt en lovændring er nødvendig for at imødekomme de ønsker, som jo også er fremkommet fra LOs side. Jeg vil gerne overveje dette nærmere, og jeg er positivt indstillet over for den fremgangsmåde, jeg her har nævnt.

I SF-forslagets andet punkt opfordres regeringen til at foreslå ændringer i de gæl-

dende bestemmelser om arbejdssøgendes pligt til at overtage anvist arbejde. Også her er forholdet det, at forslaget er enslydende med et forslag, som SF tidligere har fremsat her i tinget.

Det foreslås, at arbejdssøgende ikke skal være pligtige at modtage anvist arbejde, der medfører bopælsflytning eller urimelig lang befordringstid fra bopæl til arbejdsplads. Lad mig her oplyse, at under en tidligere drøftelse omkring det samme spørgsmål, det var den 9. maj 1972, udtalte jeg, at der ved anvisning af arbejde uden for hjemstedet mod den arbejdssøgendes ønske i praksis tages meget vidtgående hensyn til personlige forhold, og at der ved anvisning af arbejde uden for hjemstedet ydes fuld dækning for rejseomkostninger og eventuelle flytteomkostninger samt et dagligt fast tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse. Jeg vil også gerne nævne, at på min foranledning udarbejdede arbejdsdirektoratet efter forhandling med landsarbejdsnævnet i november 1972 et cirkulære med retningslinjer for anvisning af arbejde, navnlig med henblik på anvisning af arbejde uden for bopælsområdet, og jeg synes, man har lov til at konstatere, at disse retningslinjer i praksis har vist sig at virke tilfredsstillende. Det er endvidere fast praksis ikke at anvise arbejde i tilfælde, hvor den arbejdssøgende ville blive belastet med en urimelig lang transporttid.

Det foreslås ligeledes, at arbejdssøgende skal kunne vægre sig ved at overtage arbejde, hvis arbejdstiden ligger mellem kl. 20 og kl. 5, medmindre der er tale om samfundsnødvendig virksomhed. Her må jeg gentage, hvad jeg også tidligere har sagt, at gennemførelsen af dette forslag vil medføre indgreb i de aftalte overenskomstforhold. Det er jo sædvane her i landet, at arbejdsmarkedets parter selv fastlægger rammerne for arbejdstiden, og derfor kan jeg ikke se, vi kan gribe ind her.

Endelig stilles der forslag om, at ledige kan vægre sig ved at overtage anvist arbejde, hvis betalingen for dette er mindre end den, der er gældende for den arbejdssøgendes hidtidige fagområde. Også her vil jeg gøre opmærksom på, at arbejdsløsheds-kasemedlemmer ikke er forpligtet til at tage anvist arbejde, hvis lønnen ikke er i overensstemmelse med den løn, som efter over-